

ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑκάς λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπερίμεναν ἡ «Ἐφημερίς» νὰ μεσολαβήσῃ ὁ βασιλεὺς καὶ νὰ ἀποφασίσουν κακιωμένοι νὰ μείνουν οἱ ὑπουργοί, διὰ νὰ κηρύξῃ πάλιν τὸ κομικὸν πλέον καταντήσαν ἀνυπόστατον τῆς. Οἱ θεολόγοι μὲ τὰς τρεῖς ὑποστάσεις των καὶ ἡ «Ἐφημερίς» μὲ τὰ τρία ἀνυπόστατά της, τὰ περὶ Ρούφου, περὶ Βάλλης καὶ Κοσσανάκου. Καμμίαν ἡμέραν θ' ἀρχίσῃ νὰ ἀμφιβάλλῃ καὶ περὶ ἐαυτῆς καὶ θὰ λέγῃ : ἡ «Ἐφημερίς» εἶναι ἀνυπόστατος !

Δὲν εἶνε μόνος ὁ ἐν Σέρραις πρόξενος κ. Μπέτσος ὁ παρὰ τῶν πᾶσαν ἐθνικὴν ἐνέργειαν, διὰ τῆς ἀτυχίας, ἣν ἔσχε τοῦ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς πάντας ἀπὸ πλησίον του, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐν Ἀδριανουπόλει κ. Μητσάκης. Στέλλονται νὰ περιποιηθῶσι τὸ ἐγγώριον στοιχεῖον, νὰ προστατεύσωσι καὶ ἐνισχύσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν πρόδον καὶ τὰ γράμματα καὶ τὸν ἐθνισμὸν καὶ τὸ φρόνημα καὶ ὅμως διὰ τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν πράττουν καὶ ἐνεργοῦν τὰ ἐναντία. Στήνουν πόλεμον τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν μέσων, δι' ὧν εἶνε δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀποστολὴ των. Ὁ Μπέτσος πολεμεῖ ἐν Σέρραις τὸν Σύλλογον, ὁ Μητσάκης πολεμεῖ τὸν γυμνασιάρχην, τὴν διδασκάλισσαν, τὰ σχολεῖα, συνομολογεῖ συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν μ' ἓνα τουρκοκράτην Κρήτην, πρόξενον τῆς Περσίας, τὸ δὲ νοστιμώτερον, θῆμα τῆς συνωμοσίας γίνεται καὶ ὁ ἀγαθὸς ὑπουργὸς τῆς παιδείας, εἰς ὃν ἐτόλμησε ν' ἀναφερθῇ ὁ Κρήτης, τοῦ ὁποίου τὸ ἐθνικὸν ποῖον γνωρίζει κάλλιστα ὁ προκατόχος τοῦ κ. Μητσάκη καὶ τώρα πρόξενος ἐν Σμύρνῃ κ. Γεννάδης. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς λοιπὸν ἀπευθύνεται εἰς τὸν Λομβάρδον, καὶ τοῦ ἐξιστορεῖ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν σχολείων Ἀδριανουπόλεως, ὁ δὲ Λομβάρδος τοῦ ἀπευθύνει διὰ τοῦ Μητσάκη εὐχαριστίας ! Μὰ πρὸς θεοῦ, ἐννοοῦμεν νὰ ψυχράνωμεν καὶ ἂν ἔχωμεν δύο τρία ὄργανα τῆς μεγάλης ἰδέας ἐμπιστευόμενοι εἰς ἀμαθεῖς καὶ εἰς Κρήτιδες ! Ποῖος δὲ καταδιώκεται ἐν Ἀδριανουπόλει ; Ὁ Χριστόφορος Σαμαρταΐδης, ὁ ἀγωνισθεὶς καὶ ἀγωνιζόμενος ἴσα με ἑκάτόν, ὡς δημοσιογράφος, ὡς διδά-

σκαλος καὶ ὡς ἱεραπόστολος τῆς ἐθνικῆς ἰδέας. Ἐντροπή ! Ἐντροπή !

Ἐπὶ τέλους ὁ κ. Κοιτίσταυλος μᾶς διαβάζει ἢ ὄχι ; Ὁταν τοῦ καταγγέλλωμεν προξένους κακουργούντας ἐξ ἀνικανότητος κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, νομίζει ὅτι κρύπτομεν κἀνὲν προσωπικὸν πάθος, ἢ ὑποστηρίζομεθα ἐπὶ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν ; Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ ἀπαιτοῦμεν ὁ κ. Κοιτίσταυλος νὰ ᾔνῃ ἀμείλικτος ἀπὸ τὰς ἐπιρροὰς τῆς πολιτικῆς ἄλλως ἢς πετάξῃ τοιοῦτο χαρτοφυλάκιον, τὸ ὁποῖον τὸν ἐμποδίζει νὰ κάμῃ τίποτε ὑπὲρ τῆς πατρίδος του. Ἐννοοῦμεν νὰ ἐξετάσῃ τὰ κατὰ Μητσάκην καὶ Μπέτσον.

Ἀρχίζομεν τὴν ἀναφορὰν μᾶς εἰς τὸν νεοελθόντα—καὶ καλῶς μᾶς ἤλθε—διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας. Ὁ ἀγροτικός τοῦ ὑπαστυνόμος καὶ τὰ ὄργανά του—οἱ ἀγροφύλακες—πιεζοῦν τοὺς κρεοπώλας ὑπερπηδῶντες τὸν περὶ βοσκῆς εἰς τὸ Λεκανοπέδιον Ἀττικῆς νόμον. Ὁ ὑπαστυνόμος χθὲς ἐκτύπησεν ἢ ἐτραυμάτισεν ἓνα τσουμπάνην. Τὰ ὄργανά του πάλιν βάζουν εἰς ἐνέργειαν τὸ περίφημον ἑκείνο : τὸ βαλάντιον ἢ τὴν ζώην, ὁ ἔστι ἢ μοῦ δίδεις τραμποῦκον ἢ βάζω τὰ σκυλιὰ καὶ σοῦ κυνηγᾷ τ' ἄρνιά σου πέρα πέρα ἀπὸ τὸν Σταυρό. Αἱ αὐστηρότητες αὐταὶ εἶχαν τὸν λόγον των ὅταν ὑπῆρχε γρασίδι, ὅταν ὑπῆρχε σανὸς. Τότε οὐδαμοῦ ἐφαίνοντο πράγματα τῶν κρεοπωλῶν· τὰ εἶχαν κλεισμένα στῆς μάνδρες, τὰ τάϊζαν μὲ σανὸ, καὶ ὡς ποῦ νὰ χύσῃ ἢ ἀλεποῦ τὰ φαρμάκια τῆς τᾶσφαςαν· γιατί ἦσαν καὶ λιγοστά τ' ἄρνιά τους· τὰ οἰκονομοῦσαν ὅπως ὅπως· καὶ ἐσέβοντο οὕτω μετὰ περισσοτέρας εὐλαβείας ἀπὸ τοὺς ἀγροφύλακας τὰ κτήματα· καὶ μπορεῖ νὰ ἐμολογήσῃ ὁ εἰρηνοδίκης ἂν ὑπάρχῃ καμμία ἀγωγὴ κατὰ κρεοπώλου ἐπὶ ζημίᾳ. Τώρα ὅμως ποῦ δὲν ὑπάρχει οὔτε σανὸς, οὔτε γρασίδι, τὰ δὲ ἄρνιά εἶναι ἀφθονα, οὔτε μποροῦν νὰ τὰ κλείσουν στῆς μάνδρες, γιατί ψοφοῦν, καὶ κρέας ἔπειτα δὲν μποροῦμε νὰ φάμε, ἢ ἂν τρώμε, θὰ τρώμε ψόφιο ἢ θὰ τὸ πληρόνουμε τρεῖς δραχμαῖς τὴν οὐν, τώρα δὲν βλέπουμε τὸν λόγον αὐτῶν τῶν δρακοντίων ἐπὶ τραμπουκισμῷ αὐστηροτήτων. Διὰ τὰ ντόπια ποίμνια, μάλιστα, ἐννοοῦμεν νὰ ὑπάρχῃ αὐστηρότης· αὐτὰ ἀμέλγονται, γεννοῦν, εἶναι τέλος πάντων σταθεροὶ κάτοικοι, καὶ πάλιν ὅμως δὲν τὰ καταδιώκουν, ὅταν καταδιώκουν φιλεκθίκως τὰ παροδικὰ τῶν κρεο-

πωλῶν, τὰ ὅποια σήμερον εἶναι καὶ αὔριον δὲν εἶναι. Καὶ ἐπὶ τέλους ποῦ θὰ βροσκήσῃν αὐτὰ σήμερον, ἀφοῦ αὔριον πρόκειται νὰ τὰ φάμε. Δὲν θὰ τὰ στείλουμε βέβαια οὔτε εἰς τὸν Μαρθῶνα, οὔτε εἰς τὰς Θήβας, διὰ νὰ βροσκήσῃν. Πρὸ πενταετίας εἶχον ὀρίσει τὸν λόφον τοῦ Φιλοπάππου, διὰ τόπον βροσκῆς, ἀλλ' αὐτὸς τώρα εἶναι τοῦ κ. Κακουλίδου, καὶ δὲν ἔννοεῖ νὰ τοῦ κάμουν καταπάτησιν τὰ . . . ἀρνιά. Λοιπὸν ποῦ νὰ τὰ στείλουν; τότε νὰ τὰ κάμουν ἐναέριαι; Ἡ νὰ τὰ φέρουν εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος; Ἡ νὰ τὰ μάθουν νὰ σκαρφαλώνουν τὰς δειντροστοιχίας; Δι' ὅλα αὐτὰ λοιπὸν ὁ κ. Κοσσανάκος νὰ συστήσῃ ὀλίγην λογικὴν εἰς τὰ ὄργανά του, καὶ ἂν θέλῃ ἄς προτείνῃ τὴν αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ τῶν, νὰ ἡσυχάσῃμαι ἀπ' αὐτοῦς. Ἡ τσέπη τῶν κρεοπωλῶν βεβαίως δὲν εἶναι ἡ ψωροκόσταινα.

Ἐν Μεσσηνίᾳ νομίζουσιν ὅτι ὅταν δὲν κακομιλοῦν περὶ τῆς εὐλογίας, ἡ τρομερὰ νόσος δὲν κάμνει κακόν. Διὰ τοῦτο ὅσῳ γίνεται λόγος περὶ αὐτῆς—καὶ γίνεται τώρα πολὺς καὶ τρανὸς καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν—ἀκούεις νὰ λένε τὰ γρηκίδια κυρίως: «Καλῶς, ν' ἄρθῃ ἡ γλυκισμένη! Ἐκ τοιούτου βέβαια ἐξευμενιστικοῦ πνεύματος; θὰ ὠνομάσθῃ ἡ ἀχρεΐα—εὐλογία.

Εἰς δὴμόν τινα τῆς Πυλίας ἐνέσκηψεν ἡ εὐλογία καὶ κατ' ἡμερινῶς γίνεται ἀπαρίθμησις κρουσμάτων. Ἐρωτηθεὶς δὲ ἁρμοδίως ὁ δῆμαρχος περὶ τοῦ ὧς ἔγγιστα ἀριθμοῦ τῶν ἀποθιμῶν καὶ τῶν προσβληθέντων, ἀπήντησε . . . δῆμαρχικῶτατα: Τί θέλεις νὰ μάθῃς, μεθαύριο ποῦ θὰ κάρῃ στάσι τὸ νόσημα τοὺς μετροῦμε καὶ τοὺς βρίσκουμε! Θεός!!

Εὐτυχῶς οἱ κάτοικοι τῆς ἐμπορικωτάτης πόλεως Καλαμῶν εἶναι ὅλοι σχεδὸν ἐμβολιασμένοι αὐθορμήτως πρὸ ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ προπερὺσι πάλιν, τῆς τότε κυβερνήσεως Κουμουνδούρου ἀποστειλάσης μεγάλην ποσότητα σωληναρίων καὶ ἀκίδων γνησιωτάτης δαμαλίδος. Ὅσα δὲ κρούσματα τώρα συμβαίνουν εἶναι προελεύσεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ μάλιστα ἐκ τοῦ ἐγγύς δήμου Παμίσου, ἀπειλούμενου νὰ ἐξοντωθῇ ἂν μὴ σπεύσῃ ἡ κυβερνήσις νὰ προσέλθῃ γενναίᾳ ἐπίκουρος αὐτῶν δι' ἀποστολῆς ἀφθόνου δαμαλιστικῆς ὕλης.

Ἀπόψε λοιπὸν ἐν τῷ «Θεάτρῳ Ἀθηνῶν» διδασκλήσεται ὑπὸ τοῦ «Ἑθνικοῦ Συλλόγου» ὁ Κρίσπος, ὁ υἱὸς τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἡ συγκινητικὴ τραγωδία τοῦ κ. Ἀντωνιάδου, μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας, καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ νεωτερισμοῦ ὥραίου διὰ τὰς Ἀθήνας, ἥτοι προλογίσματος περὶ θεάτρου καὶ Κρίσπου, ὑπὸ τοῦ εἰδικωτέρου περὶ τὴν κριτικὴν κ' ἐνθουσιώδους ἑραστοῦ τῆς σκηνῆς κ. Ἀριστομένους Προβελεγγίου. Προμηνύεται ὥραία φιλολογικὴ ἐσπερίς.

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Ἡρξισεν ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ Δημάρχου. Ὅπως ἔχου-

σιν αἱ γαλαῖ τὴν ἐρωτικὴν των περιόδον, ἔχουν καὶ οἱ φιλοπόλιδες τὴν περιόδον καθ' ἣν ἐρεθίζονται τὰ φιλόδημα αἰσθηματά των . . . ὅταν πλησιάζουν ἐκλογαί. Τώρα θ' ἀκούωμεν κατ' ἡμερινῶς: τί ἐκάματε τὸ χροῖμα τοῦ δήμου, τί γίνονται τὰ ἐνατομύρια τὰ ὅποια εἰσπράττει ὁ δῆμος καὶ τὰς ἄλλας εὐμορφὰς πράγματα τὰ ὅποια θὰ μᾶς συγκινοῦν, ὅταν εἰς τὸ ἄκρον αὐτῶν θὰ ὑποφώσκῃ ἡ χεὶρ ἡ ἐπ' αὐτοῦσα ψήφους καὶ ἀμέσως θὰ καταστρέφῃ τὴν συγκίνησιν.

Ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς περιόδου ἔδωκεν ἡ μείωσις τοῦ μισθώματος τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν, καὶ ἡ κατὰ 250 δρ. μείωσις τοῦ ἐνοικίου ἐνὸς μαγαζείου ἐν τῇ κεντρικῇ ἀγορᾷ.

Ἡ μείωσις αὕτη δὲν εἶναι παρανομία· διότι ἡ περίπτωσις τῆς μειώσεως τοῦ μισθώματος ἀναγράφεται ἐν τῷ νόμῳ, ὅστις ἠθέληκε νὰ προστατεύσῃ τοὺς δημότας ἀπὸ πάσης τυχόν ἐμφανισθησομένης καταστροφῆς. Ὅταν φέτος αἱ βροχαὶ κατέκλυσαν τὰ κτήματα τὰ ὅποια ὄχι ποτίσματος δὲν εἶχαν ἀνάγκην, ἀλλὰ εἰ δυνατόν νὰ χύσουν καὶ τὸ νερὸ ποῦ τοὺς ἔστειλε ὁ οὐρανός, τί ἔπρεπε νὰ γίνῃ; Δὲν ἦτο περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ προστατευτικοῦ πνεύματος τοῦ νόμου; Ἀλλὰ διατί ἐφήρμοσαν τὸ πνεῦμα τοῦτο τώρα οἱ δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ δὲν τὸ ἐφήρμοσαν πρὸ πολλοῦ; Ἀπλούστατον, διότι πλησιάζουσιν αἱ ἐκλογαί, καὶ διότι ὁ Ρωμῆος δὲν κάμνει χάριν ἄνευ ἀντιχάριτος καὶ ἐδῶ τὴν χάριν τὴν ἐννοοῦμεν ὑπὸ τὴν ἐποψιν τοῦ πνεύματος τῆς ἐπιεικειᾶς ὕφ' οὗ ὁ νόμος ὠδηγήθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ἀλλὰ διότι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐφάνη ἐμπνεόμενον ὑπὸ πνεύματος φιρολογικοῦ—καὶ τί ψῆροι! πενήντα αἱ ὅποια θὰ μοιρασθῶν εἰς δέκα συμβούλους—δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἡ πράξις δὲν ἦτο δικαία καὶ ὅτι τὸ δίκαιον δὲν ἀπήτει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐπιείκεια τοῦ νόμου.

Ἡ αὕτη δικαιοσύνη ἐφηρμόσθη καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ μαγαζείου τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον καὶ τώρα ὁ δῆμος ὠφελεῖται περισσότερο ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ἔπρεπε νὰ μετριασθῇ τὸ ἀρχικὸν ἐνοίκιον τὸ προκληθὲν ὑπὸ συναγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον κατὰ μέγα μέρος προσκάλεσαν οἱ πρὸς οὗς ἐγένετο ἡ μείωσις, συναγωνισμός, ἐξ οὗ ὁ δῆμος ὠφελήθη ὅσον ἡδύνατο.

ΚΛΟΠΗ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

ΕΙΚΟΣΙ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΛΙΡΩΝ

Τὸ ἀναγραφέν σήμερον ἐν τινι συναδέλφῳ ὅτι ὁ κ. Χαδζήϊωάννου παρέδωκεν ἕνα κλέπτην ληστεύσαντα 36 λίρας ἀπὸ μίαν οἰκογένειαν κατοικοῦσαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἐλλάδος φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε τόσο ἀπλοῦν ὅσον ἐγγράφη.

Αἱ λίραι πρῶτον κινδυνεύουσιν νὰ γίνουν ἀδάμαντες, καὶ δὲν εἶνε μικρὰ μεταμόρφωσις αὕτη, ἀφοῦ πρόκειται περὶ ἀδαμάντων **20,000 λιρῶν.**

Ὁ Λαζαρίδης, ὁ παραδοθεὶς ὡς κλέπτης 36 λιρῶν, ἀρχαῖος τελωνοφύλαξ Κωνσταντινουπόλεως κατήγγειλε τὸν παρ' οὗ ἔλαβε τὰς 36 λίρας, κάποιον Χαδζάκη, ἐπίσης ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς μέλος εταιρίας, ἥτις συγκροτούμενη ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Λαζαρίδου δηλ., ἐνὸς Γεωργιάδου, τοῦ Χαδζάκη, ὅλων αὐτῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐνὸς Χαραλάμπους ξενοδόχου ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅστις ἔκλεψε τοὺς ἐν